

Overzicht van de meest spraakmakende juridische misslagen en wetsschendingen door rechters

Een compleet overzicht is te vinden op de website van Vrouwe Justitia in verval, welk in de loop der tijd zal worden aangevuld.

Door mr. A.W.H. Vink, rechter bij de rechtbank te Amsterdam

Uit een vonnis d.d. **4 maart 2009** inzake Hofs c.s./ING blijkt het volgende:

- dat deze rechter de datum van een statutenwijziging inzake een naamswijziging van een reeds bestaande B.V. beschouwt als de oprichtingsdatum van de nieuwe B.V., waarbij hij de inhoud van onderhandse akten van bedrijfsoverdracht ingevolge wetsartikel 6:159 BW van geen belang acht.
- dat deze rechter heeft verzuimd te reageren op een belangrijke vermeerdering van eis, die op 11 november 2008 tijdig (per fax en falk koerier) door Hofs c.s. is ingediend en die ook tijdens de comparitie van partijen op 25 november 2008 aan de orde is gekomen en besproken, hetgeen blijkt uit het proces-verbaal van die zitting. Hiermede heeft de rechtbank gehandeld in strijd met wetsartikel 130 Rv. lid 1.
- dat deze rechter het verzinsel de wereld in heeft geholpen, dat Hofs c.s. door middel van hun inkomen aflossingen dienden te verrichten en zodoende meerdere malen ten onrechte spreekt over aflossingen via hun inkomsten, dit o.a. in r.o. 5.3, terwijl daarover nooit en te nimmer iets is vastgelegd door dan wel afgesproken met de ING-bank.

Door mrs. A.S. Arnold, D. Kingma en C.C. Meijer, raadsheren bij het gerechtshof te Amsterdam

Uit een arrest d.d. **3 augustus 2010** inzake Hofs c.s./ING blijkt het volgende:

- dat deze raadsheren een zeer belangrijke grief (grief 3) van de Memorie van Grieven d.d. 3 november 2009 hebben verzuimd te behandelen.
- dat deze raadsheren hebben gesteld (in r.o. 4.21), dat hetgeen er in (o.a.) grief 3 wordt betoogd eraan voorbijgaat, dat het hoger beroep mede strekt tot herstel van (mogelijke) verzuimen bij de behandeling van de zaak in eerste aanleg en mitsdien niet kan leiden tot vernietiging van het bestreden vonnis en daarom faalt, hetgeen een absurde en ten gronde foutieve stelling is. Grief 3 ging namelijk niet over (mogelijke) verzuimen in eerste aanleg, maar betrof overtuigende bewijsvoering, dat de rechtbank zich in haar vonnis schuldig had gemaakt aan foutieve vaststelling van belangrijke feiten.
- dat deze raadsheren hebben gesteld (in r.o. 4.3), dat ING Hofs c.s. op 16 augustus 2002 te kennen heeft gegeven niet bereid te zijn tot kredietverlening aan Xenon Computers V.o.f., omdat de V.o.f. niet zou voldoen aan de door ING gehanteerde financieringsnormen. Die stelling is om meerdere redenen foutief, dit met name omdat Xenon Computers V.o.f reeds sinds 31 december 2000 niet meer bestond, dit zoals bewezen in de akten van bedrijfsoverdracht ingevolge wetsartikel 6:159 BW, en omdat het uitgangspunt van ING was de lening te verstrekken aan de inmiddels (op 1 juli 2002) opgerichte Xenon Webstore B.V.
- dat deze raadsheren in r.o. 4.4 de zodoende de eveneens onhoudbare stelling hebben verkondigd, dat de kredietovereenkomst erin voorzag, dat Hofs c.s. ING uiterlijk per 1 april 2003 de definitieve jaarcijfers 2002 van Xenon Computers v.o.f. zouden verstrekken.
- dat deze raadsheren hebben beweerd (in r.o. 4.18), dat Hofs c.s. hebben gesteld, dat ING jegens hen als particulieren geen vaste maar een fluctuerende rente had moeten hanteren, waarbij het Hof het betoog van Hofs c.s. heeft verdraaid ! Hofs c.s. hadden namelijk het volgende gesteld:

*“De debetrente, die in de *ACCEPTATIEKOPIE* genoemd wordt, is fluctuerend, n.l. 2% per jaar boven de ING basisrente, zoals door de ING-bank in de landelijke dagbladen gepubliceerd. Als zekerheid voor de kredietfaciliteit gold echter een hypotheek op het woonhuis van eisers. Ter bescherming van particulieren moet een hypotheekhouder te allen tijde een vaste rente aanbieden voor een bepaalde periode van tenminste één jaar.”*

Het arrest is niet ondertekend door de voorzitter of in elk geval door (één) van de genoemde raadsheren, maar door mr. W.J.J.Los als waarnemend sectorvoorzitter, hetgeen een ernstige processuele schending is.

Door mr. L. Timmerman, P.G. bij de Hoge Raad

Uit zijn (verkorte) Conclusie d.d. **27 april 2012** in een cassatiezaak tussen Hofs c.s. en ING blijkt, dat deze P.G. zulk onvoorstelbaar broddelwerk heeft geleverd, dat het onmogelijk is om exact alle fouten, schendingen en absurde uitspraken te benoemen. Vandaar dat ik me zal beperken tot de meest spraakmakende.

Ten onrechte heeft de P.G. in alinea 2.1 gesteld, dat er in onderdeel 2.3 niet wordt geklaagd over het feit, dat het hof in rov. 4.9 heeft overwogen, dat het beroep op dwaling niet opgaat, omdat de essentiële punten van de kredietovereenkomst en de voorwaarden die moesten worden vervuld op 16 augustus 2002 tussen partijen voldoende zouden zijn besproken.

Onderdeel 2.3 klaagt namelijk wel degelijk over die overweging van het Hof, waarbij die rov. 4.9 zelfs expliciet wordt genoemd. Er wordt in dat onderdeel namelijk gesteld, *dat er geen ruimte is voor 's hofs overweging vervat in r.o. 4.9, dat de essentiële punten van de kredietovereenkomst voorafgaand aan het ondertekenen (op 3 september 2002) voldoende duidelijk zijn besproken.*

Ten onrechte heeft de P.G. ook gesteld, dat hij niet ziet, wat de relevantie van de inbreng van Xenon Computers v.o.f. in Xenon Webstore B.V. dan zou zijn en dat het voor de beoordeling van het geschil niet ter zake doet of de ene vennootschap op het moment dat Hofs c.s. de kredietovereenkomst met ING is aangegaan al dan niet was opgehouden te bestaan dan wel al of niet was opgericht.

Hofs c.s. hebben echter die relevantie in de procedure meerdere malen aangetoond is zijnde voor beide partijen van groot en essentieel belang en bewezen, dat ook het Hof die mening was toegedaan, hetgeen met name blijkt uit de inhoud van de rechtsoverwegingen 4.3, 4.4, 4.10, 4.11 en 4.16 van het arrest d.d. 3 augustus 2010.

Door mr. J.C. van Oven, raadsheer bij de Hoge Raad

Uit het arrest van de Hoge Raad d.d. **29 juni 2012** blijkt in de eerste plaats, dat er helemaal niets is uitgedaan op de belangrijke en tijdig ingediende “Borgersbrief” d.d. 11 mei 2012 van de door Hofs c.s. ingeschakelde cassatieadvocaat, hetgeen een zeer ernstige processuele schending is in verband met het beginsel van hoor en wederhoor. Het recht op behandeling van een Borgersbrief is overigens gewoon in de wet (art. 44 lid 3 Rv) neergelegd. Let wel: Bij arrest van 27 mei 2011, LJN BP8693 besliste de Hoge Raad al dat een dergelijke situatie buiten het bereik van wetsartikel 31 Rv. valt.

Door mrs. J.P. Fokker, I. Katz-Soeterboek, H. van Loo, raadsheren bij het gerechtshof te Arnhem

Ter info: De te noemen heren B.Th. Hofs en R.T.B. Hofs waren voormalige vennoten van Xenon Computers V.o.f., waardoor de feiten in de op een gegeven moment gescheiden gevoerde procedures vrijwel overeenkwamen. Beiden werden door V.N.I. aangesproken op achterstallige huur inzake de verhuur van haar bedrijfspand. Door V.N.I. was op 17 november 2004 (dit geheel ten onrechte) het faillissement van Hofs sr. aangevraagd, waarna hij en zijn echtgenote per 1 maart 2005 zijn toegelaten tot de wettelijke schuldsaneringsregeling. Na beëindiging daarvan heeft V.N.I. de procedure tegen hem voortgezet, die tegen zijn zoon was inmiddels na een ellenlange onterechte vertraging doorgedaan.

In een tussenarrest d.d. **10 juni 2008** inzake V.N.I./R.T.B. Hofs (Hofs jr.) hebben deze raadsheren overtuigend geblunderd:

Het Hof heeft zich in dit tussenarrest inzake de behandeling van de Memorie van Grieven van V.N.I. niet gehouden aan het principe van lijdelijkheid en zich schuldig gemaakt aan schending van de partijautonomie op grond van artikel 24 Rv. Op de website zal daarover t.z.t. uitgebreide bewijsvoering worden geleverd, daar dit een spraakmakende maar ingewikkelde materie betreft, die niet verkort kan worden weergegeven.

In r.o. 5.12 stelt het Hof in strijd met de waarheid (kort weergegeven), dat de kantonrechter bij haar oordeel, dat het ervoor moet worden gehouden dat de huurovereenkomst door stilzwijgende bekrachtiging door V.N.I. is overgegaan van Xenon Computers V.o.f op Xenon Webstore B.V. ten onrechte heeft aangenomen, dat Xenon Computers V.o.f haar rechtsverhouding tot V.N.I. heeft overgedragen aan Xenon Webstore B.V. bij een akte tussen Xenon Computers V.o.f en Xenon Webstore B.V.

Deze akte(n) bevonden zich echter wel degelijk reeds in het dossier, door R.T.B. Hofs aan de kantonrechter aangeleverd bij een akte ter rolle d.d. 3 oktober 2006. Vervolgens komt het Hof onder r.o. 5.13 tot de dus foutieve conclusie, dat Hofs jr. niet geslaagd is in het aan hem opgedragen bewijs en dat de grieven van V.N.I. zijn geslaagd.

Beëindiging huurovereenkomst

1. De huurovereenkomst is op 25 februari 2004 rechtsgeldig tussen partijen beëindigd, waarna er een proces-verbaal van Inventarisatie is opgemaakt en door verhuurder V.N.I. getekend.
2. De huurovereenkomst voor het bedrijfspand was door curator mr. Haafkes reeds opgezegd d.d. 10 december 2003 per 10 maart 2004, hetgeen is bevestigd door de voorzieningenrechter in zijn vonnis d.d. 30 januari 2004 betreffende het kortgeding en door het Hof te Arnhem in zijn Arrest d.d. 6 juli 2004 betreffende het Spoedappèl.
3. De huurovereenkomst is door de bewindvoerder van B.Th. Hofs per fax d.d. 16 juni 2005 opgezegd per eerst mogelijke datum, dit met de toevoeging *zover nog niet geschied*.

De onder 2) en 3) genoemde opzeggingen zijn door de kantonrechter in een tussenvonnis d.d. 5 september 2006 ten aanzien van Hofs jr. als feiten vermeld.

Het Hof heeft deze feiten in zijn tussenarrest d.d. 10 juni 2008 eveneens als vaststaand aangemerkt, omdat daartegen door V.N.I. in de Memorie van Grieven geen bezwaren zijn geuit, aldus het Hof.

In r.o. 5.14 is het Hof vervolgens toch akkoord gegaan met de vaststelling door V.N.I., dat de huurovereenkomst op 14 maart 2007 is beëindigd en er dus huurpenningen door Hofs jr. tot die datum moeten worden betaald.

Daarmede heeft het Hof dus niet alleen een juridische misslag gemaakt maar tevens de wet geschonden. Volgens de wet kan er namelijk alleen over een huurovereenkomst, betaling van huurpenningen dan wel een vordering terzake van huurtermijnen gesproken worden bij een tegenprestatie van de verhuurder, zijnde het pand ter beschikking van de huurder stellen. Zie daartoe de wetsartikelen 7:201 lid 1 BW en 7:203, die beide duiden op die verplichting van de verhuurder, waarvan vanzelfsprekend ook na een (gedwongen) ontruiming, die op 25 februari 2004 heeft plaatsgevonden (op welke datum de huurovereenkomst bovendien rechtsgeldig is beëindigd), geen sprake meer is.

“Eiswijziging”

In de laatste zin van punt 43 van haar MvGr. heeft V.N.I. gesteld:

“Inmiddels is de huurovereenkomst van rechtswege geëindigd per 14 maart 2007, waardoor de vordering tot vervangende schadevergoeding die in eerste aanleg werd ingesteld thans wijzigt in een vordering tot betaling van huurpenningen”.

Het Hof heeft die stelling van V.N.I. verkeerd weergegeven door te stellen, dat V.N.I. haar vordering tot schadevergoeding heeft gewijzigd (kort gezegd) in een vordering tot betaling van de nog verschuldigde huurtermijnen, met vaststelling dat de huurovereenkomst op die datum (vijf jaren na 14 maart 2002) is geëindigd.

Het Hof doet het dus voorkomen alsof V.N.I. haar eis heeft gewijzigd van een vordering tot schadevergoeding in een vordering tot betaling van de nog verschuldigde huurtermijnen, waarbij zij tevens zou hebben vastgesteld, dat de huurovereenkomst per 14 maart 2007 is beëindigd. V.N.I. heeft echter eerst vastgesteld, dat de huurovereenkomst op 14 maart 2007 van rechtswege is geëindigd en vervolgens de conclusie getrokken, dat daardoor de vordering tot vervangende schadevergoeding wijzigt in een vordering tot betaling van huurpenningen, hetgeen juridisch gezien iets geheel anders is dan het Hof ervan heeft gemaakt.

Het Hof gaat dus geheel ten onrechte uit van een correcte eiswijziging door V.N.I., waarbij het ook nog zo is, dat de stellingen van V.N.I. inzake de van rechtswege beëindiging van de huurovereenkomst op 14 maart 2007 zowel noch feitelijk noch juridisch deugen en er geen sprake was van het vervullen van de formaliteiten op grond van het LPR inzake een eiswijziging, waarover op de website te zijner tijd uitgebreid zal worden teruggekomen.

Conclusie: Deze kan alleen maar zijn, dat er in de zin van artikel 130 Rv. geen sprake is geweest van een eiswijziging en dat wanneer daarvan wel sprake zou zijn geweest het Hof ten onrechte V.N.I. heeft gevolgd in haar onjuiste vaststelling, dat de huurovereenkomst van rechtswege is geëindigd op 14 maart 2007.

Op grond van art. 25 Rv. had het Hof zijn arrest moeten baseren op de feitelijk gekozen grondslag. Het door het Hof eigener beweging transformeren in een eiswijziging van een verkeerde vaststelling met een daardoor eveneens verkeerde gevolgtrekking door V.N.I., daarbij het gestelde ook nog eens verdraaiend en alle eerdere door rechters genomen beslissingen in in kracht van gewijsde gegane vonnissen en arresten negerend, gaat vanzelfsprekend helemaal alle perken te buiten.

In een tussenarrest d.d. **8 december 2009** (inzake V.N.I./R.T.B. Hofs (Hofs jr.) hebben deze raadsheren zich wederom schuldig gemaakt aan meerdere juridische misslagen.

Zij hebben in r.o. 2.12 de werkelijk bizarre stelling geponeerd, dat omdat door de eiswijziging (die dus door het Hof eigener beweging in het leven is geroepen !) de vordering van V.N.I. geen vordering tot betaling van schadevergoeding meer betreft, maar een vordering tot nakoming, Hofs jr. reeds daarom niet kan stellen, dat V.N.I. niet voldoende heeft gedaan om de schade te beperken.

Dit nadat het Hof in het arrest d.d. 10 juni 2008 in r.o. 5.20 dus had gesteld, dat het behoefte had aan nadere inlichtingen omtrent de al dan niet verhuurde staat van het pand in de periode tussen de ontruiming door Hofs jr. en 14 maart 2007, hetgeen alleen maar van belang kon zijn in verband met de bepaling van het juiste door Hofs jr. te betalen bedrag aan schadevergoeding aan V.N.I. Het is ook niet aannemelijk, dat het Hof vond, dat een pand tijdens een lopend huurcontract aan een derde zou kunnen worden verhuurd.

Uit r.o. 2.22 blijkt, dat het Hof de berekening van V.N.I. inzake het boetebeding in artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst goedkeurt, op welke berekening een boete prijkt van maar liefst € 497.264,27 (!) per 1 november 2008, waarbij de grondslag voor de verdere “boeteberekeningen” is gesteld op een bedrag van € 805.868,41, waardoor de “vordering” van V.N.I. dus met goedkeuring van het Hof met ettelijke tonnen per jaar en uiteindelijk met miljoenen euro’s per jaar zal oplopen!

Het Hof stelt in r.o. 2.9, dat de omstandigheid dat het gehuurde op 25 februari 2004 is ontruimd en de sleutels van het gehuurde toen ter beschikking van V.N.I. zijn gesteld niet tot een ander oordeel leidt omtrent het tijdstip waarop een einde aan de huurovereenkomst is gekomen, volgens het Hof dus eerst op 14 maart 2007. Dit is om meerdere redenen een werkelijk bizar oordeel:

R.T.B. Hofs heeft in een document van 7 bladzijden, geheten: **Rechtsgeldige beëindiging van het huurcontract tussen V.N.I. en Xenon Webstore B.V. c.q. de heren Hofs** (overgelegd bij zijn Akte na comparitie d.d. 16 december 2008), uitvoerig verhaal gedaan omtrent al hetgeen er tussen hem en de verhuurder heeft plaatsgevonden ter rechtsgeldige beëindiging van de huurovereenkomst en tevens vermeld, dat de verhuurder tenslotte op 25 februari 2004 een proces-verbaal van Inventarisatie heeft opgemaakt en getekend met daarin ook de laatste meterstanden.

Het Hof vond niet, dat de door de opvolgster van het failliet gegane bedrijf Xenon Webstore B.V., zijnde Xenon B.V., vanaf 4 december 2003 t/m 25 februari 2004 aan de curator betaalde huurpenningen door Hofs jr. op de huurschuld aan V.N.I. in mindering gebracht kon worden, terwijl die bedragen door de curator aan V.N.I. waren betaald.

Door mrs. J.P. Fokker, I. Katz-Soeterboek, G.P.M. van den Dungen, raadsheren bij het gerechtshof te Arnhem

Het tussenarrest d.d. **10 augustus 2010** (inzake V.N.I./R.T.B. Hofs (Hofs jr.)

In zijn akte d.d. 16 maart 2010 heeft R.T.B. Hofs voor alle zekerheid na een “vingerwijzing” van het Hof in zijn tussenarrest d.d. 8 december 2009 bezwaar gemaakt tegen de zogenaamde eiswijziging van V.N.I. In elk geval blijkt uit r.o. 2.1, dat het Hof dit bezwaar erkent. In deze rechtsoverweging stelt het Hof echter, dat het aan dit bezwaar *in dit stadium van de procedure* voorbij gaat.

In wetsartikel 130 Rv. staat , dat zolang de rechter nog geen eindvonnis heeft gewezen, de eiser bevoegd is zijn eis of de gronden daarvan schriftelijk, bij conclusie of akte ter rolle, te veranderen of te vermeerderen. De gedaagde is bevoegd hiertegen bezwaar te maken, op grond dat de verandering of vermeerdering in strijd is met de eisen van een goede procesorde.

Dit houdt in, dat Hofs jr. dus niet te laat kan zijn geweest met zijn bezwaar in zijn Akte van 16 maart 2010, waarbij ook van belang is, dat er daarna door partijen nog verschillende akten mochten worden uitgebracht, zij ook nog door het Hof werd toegestaan zich uit te laten over het eventueel houden van pleidooi en het eindarrest eerst ruim een jaar na de Akte van 16 maart 2010 is geweest.

Inzake artikel 6:94 lid 1 stelt het Hof, dat dit inhoudt dat ingevolge dit lid de schuldeiser niet tegelijkertijd nakoming van de hoofdverbintenis en betaling van de boete kan vorderen.

In werkelijkheid houdt artikel 6:94 lid 1 echter in, dat de rechter op verlangen van de schuldenaar, indien de billijkheid dit klaarblijkelijk eist, de bedongen boete kan matigen, met dien verstande dat hij de schuldeiser ter zake van de toekoming niet minder kan toekennen dan de schadevergoeding op grond van de wet.

Het eindarrest d.d. **19 april 2011** (inzake V.N.I./R.T.B. Hofs (Hofs jr.)

In r.o. 2.6 stelt het Hof in strijd met de waarheid, dat V.N.I. bij dagvaarding in hoger beroep van 14 mei 2007 betaling heeft gevorderd van een bedrag van € 423.385,-- ter zake van huurpenningen. Daar is namelijk geen sprake van en een verzinsel van het Hof. Onderstaand het letterlijke citaat in die dagvaarding:

Teneinde alsdan op nader aan te voeren gronden te horen eis doen en te concluderen, dat het uw gerechtshof moge behagen om te vernietigen de vonnissen gewezen op 5 september 2006 en 24 april 2007 en opnieuw recht doende, bij arrest, voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad, zonodig onder aanvulling en/of verbetering en/of wijziging van de gronden alsnog de in eerste aanleg ingestelde vorderingen van appellante toe te wijzen, met veroordeling van geïntimeerde in de kosten van beide instanties.

Welnu, die vorderingen in eerst instantie (d.i. in de dagvaarding d.d. 23 december 2003), luiden (ondermeer):

Xenon Computers V.o.f. dan wel de heren Hofs te veroordelen tot betaling van de opvallende huurtermijnen na ontruiming tot en met maart 2007 als schadevergoeding voor het feit, dat de huurovereenkomst anders tot die datum zou doorlopen.

en

Vast te stellen dat de huurovereenkomst per de ontruimingsdatum is beëindigd, althans vanaf een door de rechtbank te Almelo te bepalen datum te ontbinden.

In r.o. 2.6 stelt het Hof ook ten onrechte, dat het bedrag terzake de huurpenningen vermeerderd moet worden met de wettelijke rente vanaf de datum dat de huurpenningen opeisbaar zijn geworden. V.N.I. heeft namelijk geëist, dat de wettelijke rente betaald moet worden vanaf de dag der dagvaarding in eerste aanleg tot aan de dag der algehele voldoening.

Het Hof heeft ten onrechte niet gesignaleerd, dat V.N.I. inzake de servicekosten slechts een bedrag van € 300,-- in zijn berekening in mindering heeft gebracht, terwijl dit € 357,-- had moeten zijn in verband met de door haar op de huurnota's berekende B.T.W. Evenmin heeft het Hof er rekening mee gehouden, dat het niet geoorloofd was wettelijke rente in rekening te brengen inzake het boetebeding met betrekking tot artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst.

Door mr. E.W. de Groot, kantonrechter bij de rechtbank te Almelo, tevens toentertijd vicepresident van deze rechtbank

Het tussenvonnissen d.d. **19 mei 2009** (inzake V.N.I./B.Th. Hofs (Hofs sr.)

Inzake de inhoud van wetsartikel 6:159 BW heeft zij in r.o. 4.2 een kapitale wetsschending begaan.

Zij doet het namelijk voorkomen, alsof er op grond van wetsartikel 6:159 BW een akte dient te zijn, die tot onderwerp heeft de rechten en verplichtingen uit de huurovereenkomst van Xenon Computers v.o.f. over te dragen aan Xenon Webstore B.V. Dit is een ernstige misvatting, daar er in het onderhavige geval op grond van dit artikel een akte moet zijn opgemaakt, waarbij Xenon Computers V.o.f. haar rechtsverhouding tot V.N.I. (inzake de huurovereenkomst) heeft overgedragen aan Xenon Webstore B.V. via een akte tussen Xenon Computers v.o.f. en Xenon Webstore B.V., waarbij wel vereist was, dat V.N.I. haar (stilzwijgende) medewerking aan die contractsoverneming verleende.

Uit de rechtsgeschiedenis blijkt, dat advocaten en rechters omtrent de inhoud van dit wetsartikel regelmatig blunderen, dit met grote gevolgen voor de getroffen burger, die dan helaas geen weet heeft van die blunder.

Het tussenvonnissen d.d. **17 november 2009** (inzake V.N.I./B.Th. Hofs (Hofs sr.))

In r.o. 2.3 doet de kantonrechter net als de raadsheren in de procedure V.N.I./Hofs jr. de wetsartikelen 7:201 BW en 7:203 BW geweld aan door te stellen, dat Hofs sr. gehouden is de huurtermijnen tot 16 september 2005 te betalen.

Huurbetalingen na ontruiming

Zoals reeds gesteld kan men ingevolge wetsartikel 7:201 BW na ontruiming van een pand dus niet meer spreken over huurbetalingen.

Eventueel kan er wel sprake zijn van toewijzing van een schadevergoeding ter hoogte van de gederfde huurpenningen, zo dit een eis in de betreffende dagvaarding is, zoals in het onderhavige geval inderdaad het geval was.

Wetsartikel 7:203 BW geeft dus aan, dat de verhuurder verplicht is de zaak ter beschikking van de huurder te stellen en te laten voor zover dat voor het overeengekomen gebruik noodzakelijk is, waarvan na een ontruiming uiteraard geen sprake meer is.

Inzake het boven gestelde is van belang, dat de kantonrechter ervan op de hoogte was, dat het pand op 25 februari 2004 was ontruimd, alle door V.N.I. verlangde werkzaamheden met betrekking tot oplevering van het pand bij einde huurovereenkomst waren verricht en het pand vervolgens door het inleveren van de sleutels geheel en al ter beschikking van V.N.I. stond.

Ten zeerste aannemelijk is, dat zij met de uitspraken van het Hof in de zaak V.N.I./Hofs jr. in de pas wilde lopen, terwijl zij de zaak vanzelfsprekend op zijn eigen merites had dienen te beoordelen.

Het eindarrest d.d. **13 april 2010** (inzake V.N.I./B.Th. Hofs (Hofs sr.))

rechtsgeldige opzeggingen

In dit vonnis heeft de kantonrechter bepaald, dat de huurovereenkomst is geëindigd op 16 september 2005. Daarbij heeft zij de rechtsgeldige opzegging van de huurovereenkomst voor het pand van V.N.I. door curator mr. Haafkes op 10 december 2003 per 10 maart 2004 bewust genegeerd, waarbij zij wetsartikel 39 Fw. heeft geschonden.

Let wel, dit ondanks het door haarzelf benoemen van deze opzegging als feit in eerdere vonnissen, zijnde in haar tussenvonnissen van 5 september 2006 ten aanzien van R.T.B. Hofs en voor de tweede keer in het bovengenoemde tussenvonnissen van 19 mei 2009 ten aanzien van B.Th. Hofs.

boetebeding in de Algemene Bepalingen

Uit het betoog van de kantonrechter in r.o.2.3 blijkt zonneklaar, dat zij de mening is toegedaan, dat de boete ingevolge artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst (ook wel aangeduid als "strafbeding"), inhoudt, dat er bij te late betaling van de maandhuur een rente van 24% per jaar moet worden betaald i.p.v. 2% per maand over het te laat betaalde bedrag aan huur, dit ter aansporing/prikkel van de nakoming. Verder blijkt uit haar stellingen dat zij tevens denkt, dat dat artikel ook nog eens een cumulatiebepaling zou bevatten, zoals is opgenomen in de artikelen 6:119 lid 2 BW en 6:119a lid 3 BW.

Dientengevolge wordt door haar de door V.N.I. berekende boete ten bedrage van € 604.321,86 (d.i. de "boete" t/m 1 april 2010), eveneens gebaseerd op de bovenomschreven foutieve aannames, in beginsel goedgekeurd, hetgeen ook blijkt uit haar stelling, dat de omvang van de hoofdsom (door V.N.I. gesteld op € 280.243,53) afgezet tegen de boete (die dus door V.N.I. is gesteld op € 604.321,86) inmiddels een veelvoud van de hoofdsom behelst.

incassokosten

De kantonrechter heeft B.Th. Hofs veroordeeld tot het betalen van buitengerechtelijke incassokosten ten bedrage van € 1.835,99. Dit was echter in strijd met wetsartikel 6:96 lid 2 BW., omdat V.N.I. had nagelaten te stellen en te specificeren, dat deze kosten zijn gemaakt terzake van andere verrichtingen dan die waarvoor de in wetsartikel 237 Rv. bedoelde kosten een vergoeding plegen in te sluiten.

schending wetsartikel

De kantonrechter heeft wetsartikel 88 Rv. lid 3 geschonden door haar verzuim van de (zeer belangrijke) comparitie van partijen een proces-verbaal op te maken.

schending beginsel van hoor en wederhoor

Door het op 13 april 2010 "vervroegd" wijzen van vonnis heeft de kantonrechter B.Th. Hofs het recht ontnomen nog een akte uit te brengen betreffende het door V.N.I. ter comparitie overgelegde arrest van het Hof d.d. 8 december 2009 in de zaak V.N.I./Hofs jr., waardoor het beginsel van recht op hoor en wederhoor is geschonden, dit ten nadele van Hofs sr.

Evenmin is Hofs sr. B.Th. Hofs in de gelegenheid gesteld te reageren op de berekeningen, die V.N.I. als produktie 26 ter comparitie van partijen had overgelegd en die op vele punten ondeugdelijk waren. Daarmede heeft de kantonrechter het beginsel van hoor en wederhoor geschonden, welk beginsel wordt gegarandeerd door artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), in het bijzonder door lid 1, dat aangeeft, dat eenieder recht heeft op een eerlijke behandeling van zijn zaak.

N.B.: Te melden valt nog, dat er uiteindelijk twee haaks op elkaar staande uitspraken in deze zaak zijn gedaan, waardoor overtuigend is bewezen, dat vele rechters kapitale blunders hebben gemaakt.

Ten aanzien van B.Th. Hofs is in een eindarrest d.d. 2 oktober 2012 bepaald, dat hij nooit een euro aan V.N.I. verschuldigd is geweest, omdat hij nooit de huurder van haar pand is geweest.

In een eindarrest d.d. 19 april 2011 is ten aanzien van de andere voormalige vennoot, zijnde dus R.T.B. Hofs, bepaald, dat hij (althans Xenon Computers v.o.f.) t/m 14 maart 2007 de huurder van het pand van V.N.I. is geweest en dat hij o.a. een bedrag van € 531.710,41 aan achterstallige huur dient te betalen aan V.N.I.

Tenslotte:

Er zijn nog foutieve en lachwekkende uitspraken en stellingen te melden van **mr. D.J. van Dijk** , voormalig president van de rechtbank te Arnhem inzake een klacht van Hofs c.s. betreffende de (foutieve) toepassing van het Landelijk Procesreglement voor civiele dagvaardingszaken bij de gerechtshoven (LPR) en het foutieve gebruik van formulieren dienaangaande en heeft **mr. A.A.A.M. Schreuder** (voormalig voorzieningenrechter van de rechtbank te Almelo) zich schuldig gemaakt aan ten gronde foutieve, bizarre en partijdige uitspraken in een kortgedingprocedure tussen het echtpaar Hofs en de ING-bank, met als resultaat, dat het echtpaar door ING uit de woning mocht worden gezet.

Daarover t.z.t. uitgebreide en schokkende informatie op de website.

Gonnie Akkermans